15.07.2024 г. / 01:20:23

Вяра

Приложение 5-то с подробни разяснения към „Истинската християнска вяра”

Оттук надолу ще се спрем по-подробно на историята и механизмите свързани с отстъплението от Бога, преминаването към идолопоклонство, борбата и дори убийствата на Божии избраници и на Самия Месия от евреите и вървящите паралелно с това процеси на оформяне на свръх богат юдейски елит, стремящ се към обсебване на ресурсите, финансовата, икономическата, политическата и религиозна власт на народите по земята.

Първите сраствания на мощни банкерски капитали и притежаващите ги семейства с политическата власт са описани във Вавилон през 8-ми век преди Христа. **Халдейския народ на Вавилон е родствен с евреите**:

*„Халдейци - на еврейски **ХАСИДИМ, произлезли от ХЕСЕД, син Нахоров, брат на Авраам** (Бит. 22:22)... В периода на асирийското владичество те завоювали много земи и след отделянето на Вавилония от Асирия, при Набополасар и особено при Навуходоносор, победили много народи и царства. Във всичките си завоевания халдейците се отличавали с КРАЙНА ЖЕСТОКОСТ и войнственост.” Житие на **Свети пророк Авакум***

Част от халдеите се покланяли на бог Мардук. **По-късно Мардук бил заменен от Ваал и от Молох при**

филистимяните. Именно на тези зловещи богове, изискващи детски жертви, започнали да се покланят и част от юдеите, които отстъпили от Истинския Бог и започнали да враждуват с Мойсей още в пустинята. Олигархичните фамилии на тези юдеи ще продължат да противостоят и на другите Божии пророци, като част от тях дори ще убият, а накрая ще вдигнат ръка и срещу Самия Божи Син.

Вавилон става привлекателно средище за голяма част от юдейската върхушка по времето, в което евреите са във вавилонски плен (586-536 г. пр. Хр.) след разрушаване на Първия храм.

Този град става център на юдейската мисъл и по-късно, след потушаването на антиримското юдейско въстание от 66 г. сл. Хр. и разрушаването на Втория храм от Тит през 70 г. Именно Вавилон става уютният инкубатор на талмудизма, създаван там през първите 4-5 века на новата ера от юдейската фарисейска върхушка. Докато християнството е във възход в цялата бивша елинистична и римска територия, Вавилон отглежда поколения талмудисти, които поставят основата на идеологията, наричана днес „юдаизъм“. Тук, в града на бог Мамон, юдейската равинска школа изгражда съвременната теория за „богоизбраност“ на отстъпилото от Бога и Месия еврейство – идеологията за подчинение на целия свят, на „всички царства на света и тяхната слава“, както се изразява сатаната, изкушавайки Христос. Това е възможно, ако се поклониш на изкусителя, ако загърбиш Бога и прегърнеш Мамона, разбрали юдейските лидери. За пример пред себе си те имали вавилонската финансова олигархия. Примерът бил възприет от юдейската върхушка и прилаган по-нататък през вековете. Защото тя разбрала, че след

отхвърлянето на Месията, мечтаното от тях превъзходство над другите народи може да се постигне само чрез поклонение пред Неговия враг. И това „превъзходство“ може да бъде само материалното завладяване на света. На ресурсите му. На богатствата му. На парите му.

Тъй като Иисус Христос проповядвал обратното на това, което учили еврейските секти на фарисеите, садукеите и останалия елит на Юдея, той станал техен враг.

По времето на Христос върхушката на юдейското племе формира две крила наречени партии на садукеите и на фарисеите. Първите били здрави материалисти, не приемали безсмъртието на душата и задгробния живот, залагали всичко на материалните ценности, които придобиваш тук и сега. Това после се залага от юдеите и в богоборческите учения, „просветителските”, революционните, комунистическите и расистките философии. Вторите били по-задълбочени духовно, предполагали наличие на нематериална душа у човека, но били решили въпроса с избора на Бог по своему. За фарисеите съществувало само учението за „богоизбрания“ народ и месията, когото те виждали като земен цар, водач, който поставя еврейството над останалите народи и ги поробва материално. Това е елитарна ксенофобска, расистка и богоборческа философия, която обаче остава непозната и до днес на широката публика. Сектата деформира тезата за Спасителя в доктрина за юдейския месия, който трябва да дойде на земята, за да направи юдейския народ владетел на материалните ценности на другите народи. Те извращават учението за Месия, завещано им от пророците и не приемат Христос, въпреки че в точност се

сбъдват пророчества за неговото идване и делата му.

След Христос пък, юдеите развиват талмудическото и кабалистичното учение, което има една основна идея, пронизваща всички трудове на талмудистите – отричане и яростно, злостно хулене на Спасителя Христос и християнската църква.

Служителите на вярата при евреите отдавна били станали лихвари или това, което днес са брокерите на Уол Стрийт - разпределители на капитал и неговите лихви.

Те все повече се превръщали в едно затворено общество, покланящо се на Мамона. Точно затова старозаветният пророк Иезекиил, живял по времето на Вавилонския плен - 606-536 г. пр. Хр. изобличава сънародниците си юдеи.

Създаването на елитарно олигархично, грабителско за собствения народ мислене сред идолопоклонническата върхушка на юдеите продължило и през следващите векове на превратности. Въпреки вавилонския плен, асирийското владичество и елинистичната и римската епоха, елитът у юдеите запазва особената си роля на банкер, лихвар и разпределител на парите.

Комплексът на евреите, че нямат своя държава се развил в оформяне на една протонацистка, ксенофобска философия.

Когато вавилонският цар Навуходоносор превзема Иерусалим и разрушава храма на Соломон (586 г. пр. Хр.) юдейската върхушка много бързо приема елитарното поведение на вавилонската аристокрация.

В „Еврейска история“ се описва как синът на

Навуходоносор - Илородам дава царски почести на „пленения“ юдейски цар Йехония: „...облече го в царски одежди и му гарантира богата издръжка...“ (*Еврейска история от края на библейския период до днес стр. 34 - Д-р С. Бек и Д-р М. Бран*).

Завърналата се след плена юдейска върхушка вече е друга. Тя иска да съчатае доктрината за богоизбрания народ със собственото си обожествяване. Това поставило началото на изграждането на учението, наричано Талмуд, а след него и Кабала. Защото съвременния юдаизъм означава преди всичко да си запознат и да следваш Талмуда и Кабала. Преподава се устно едно тайно, недостъпно за неевреи учение, наречено Талмуд. Но част от него може да се намери в писмен вид на четивен съвременен език.

А друга, основна част не се излага писмено, тя е тайна и те прави истински юдеин по вяра. Дава ти расистки, нацистки и ксенофобски възгледи, привилегията да смяташ, че можеш да се отнасяш с неюдеите като с животни.

Формално Талмуд значи „учение“, което се състои от две части - Мишна и Гемара и съдържа 36 трактата. На практика това е тайно учение, предавано само устно от посветените - фарисеите на техните ученици до III-IV в. сл. Хр. Организираната идеологическа върхушка на юдеите строго бдяла за неразпространението на талмудическите знания сред неевреи. Ето какво се казва по този въпрос в едно сериозно еврейско изследване на собствената история от началото на XX век у нас: „в силата на старата традиция бе забранено да се излагат писмено ония устни предания и узаконения, които са се прибавили към Мойсеевия закон след последната му

редакция при Ездра.“ (“*Еврейска история от края на библейския период до днес” - Д-р С. Бек и Д-р М. Бран*).

Неспазването на Божиите закони, което се повтаря в цялата еврейска история, както видяхме по-горе, логично довело до образуване на затворено общество от „посветени“.

След разрушаването на Втория храм през 70 г. от н. е. елитаризмът е доктрината, с която се занимават равините. Те не са свещеници, а учители, поддържащи теорията за изключителност сред последователите си.

Всъщност Навуходоносор обира един банков трезор, ограбвайки Първия храм.

Този непрежалим храм, който става основа на всички масонски легенди за генезиса на „братството на свободните зидари“, всъщност е непрекъснато оскверняван от юдейските царе. Както по времето на царуването на Соломон, така и след него. Много чести са периодите, в които се върши идолопоклонничество и то в храма. Храмът е построен за поклонение на единия Бог: „Аз съм Господ Бог твой да нямаш други богове, освен Мене.“ (*Изход, гл. 20, ст 2,3*), гласи първата Божия заповед. Поклонението на идоли обаче не спира от времето на Соломон до падането под вавилонски плен и след това. С малки и бързо преодолявани прекъсвания. При цар Манасия например истуканите на божествата Ваал и Астарта били сложени направо в самия храм и там им се покланяли.

Жреците продължавали да вървят против правилата за служене, завещани на Мойсей. Дори Пасха - този величан от евреите празник на избавлението не бил празнуван от няколко века. Така ли ценят

освобождаването си от тежко египетско робство юдеите? Цар Иосия заповядал да се празнува Пасха, която не била празнувана от времето на съдиите, както свидетелства Четвъртата книга Царства на Стария завет. Тоест - цели 400 години!

На практика, след срива на току-що създаденото древно царство Израил (при Соломон), Юдея съществувала по-малко от 200 години до превземането на Йерусалим от Навуходоносор през 586 г. пр. Хр. След около 450 години при Макавеите се образувала за кратко самостоятелна юдейска държава, но за около 80 години. През останалото време Палестина била под: вавилонско, асирийско, персийско, елинско и римско владичество. У юдейската върхушка се развили компенсаторни реакции да се приспособява към завоевателя и да влиза под кожата на поредния владетел. Така юдеите намерили добър прием при „поробителя“ - Вавилон. Толкова добър, че по-голямата част от тях не пожелала да се върне в свещения Йерусалим при храма си, след получаването на такава възможност.

Ще припомним част от цитата по-горе: „*Халдейци - на еврейски ХАСИДИМ, произлезли от ХЕСЕД*,..”

Очевидно превода от иврит ясно показва връзката между най-мощната и богата съвременна юдейска секта хасиди и древните халдейци. Има друг съществен факт, който също говори за тъждественост между хасидите и халдеите – това е практикуването на Кабала. Американския масон д-р Макей (Mackey), казва че имало магическа Кабала на децата на Каин, която се предала по наследство на сабеите (,,звездопоклонниците) от ХАЛДЕЯ - вещи в астрологията и некромантията (призоваване на духове и гадаене).

Това много интересно се съчетава с инфантилните „мистерии“ на луциферианските масонски ложи:

Легендата, обединяваща сатанинските масонски братства по света, разказва как Адонирам (гениален майстор от родовете на наследниците на Каин – наказания от Господ братоубиец) бил взет в центъра на земята от внука на Каин – Тувалкаин, който бил негов далечен праотец. На това място „лошия тиранин“ Бог Отец Адонай нямал власт над тях и те на воля се хранили от дървото на познанието. ПОСЛЕ АДОНИРАМ БИЛ ПРЕДСТАВЕН НА РОДОНАЧАЛНИКА НА ТЕХНИЯ РОД ДЕННИЦА-ЛУЦИФЕР, КОЙТО БИЛ СЪЗДАТЕЛЯ НА КАИН. НА ГЛАВНИЯ АРХИТЕКТ МУ БИЛО КАЗАНО ПРОРОЧЕСТВО, ЧЕ ЩЕ ИМА МНОГОЧИСЛЕНО ПОТОМСТВО, КОЕТО ЩЕ БЪДЕ ПОРОБЕНО ОТ НАСЛЕДНИЦИТЕ НА АДАМ, НО ЩЕ НАСТАНЕ ВРЕМЕ, КОГАТО НЕГОВИТЕ ДЕЦА (ЮДОМАСОНИТЕ РЕВОЛЮЦИОНЕРИ) ЩЕ СЕ ОБЕДИНЯТ ЗАД ИМЕТО МУ И ЩЕ РАЗБИЯТ КАТО ГЛИНЕН СЪД ВЛАСТТА НА ЗЕМНИТЕ ЦАРЕ, ЗАЩОТО ТЕ БИЛИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ТИРАНИЯТА НА АДОНАЙ (БОГА ОТЕЦ) НА ЗЕМЯТА. *(„Близ грядущий антихрист и царство диавола на земле“ Сергей Александрович Нилус)*

Въпреки отправеното проклятие към магьосничеството, съдържащо се в **Мойсеевия закон**, някои от евреите (ПОД ВЛИЯНИЕ НА ЖИВЕЕЩИТЕ ОКОЛО ТЯХ СРОДНИЦИ ХАЛДЕИ), загърбвайки предупреждението, се поддали на изкушението и смесили свещената традиция, която били наследили, с магически идеи, отчасти заимствани от други раси и отчасти измислени от самите тях. **ТАКА СЕ СЪЗДАВА МАГИЧЕСКАТА „НАУКА“ КАБАЛА**. **В същото време, в умозрителен аспект, еврейската Кабала заимствала и от персийските маги, и от неоплатонистите и неопитагорейците**.

При иудеите винаги е имало една упорита и непокорна на Бога каста от хора, които са увличали в идолослужение и разврат своите сънародници. ДНЕС, БЛАГОДАРЕНИЕ НА ВЛАСТТА, ПАРИТЕ И СРЕДСТВАТА ЗА МАСОВА МАНИПУЛАЦИЯ, КОИТО ПРИТЕЖАВАТ, ТЕ ИЗВЪРШВАТ ТОВА И С ВСИЧКИ НАРОДИ ПО СВЕТА!

Цялата история на еврейския народ предствлява една непрекъсната борба между две основни групи от него – праведниците, които следват Бога и неверните, които непрекъснато Му се противят.

Още при родоначалниците на еврейските племена, синовете на ветхозаветния патриарх Иаков Израил, се проявява **силната омраза към праведния божий угодник Йосиф**, който е бил техен малък брат. **НЕЩО ПОВЕЧЕ – СТИГА СЕ ДО НАМЕРЕНИЕ ЗА БРАТОУБИЙСТВО, ОТ КОЕТО ГО СПАСЯВА САМО ГОЛЕМИЯ МУ БРАТ РУВИМ**:

„А Израил рече на Иосифа:.. иди, виж, братята ти здрави ли са, стадото цяло ли е, и ми донеси отговор. Па го изпрати от Хевронската долина. А те го видяха отдалеч и, преди той да се приближи до тях, взеха да се сдумват против него **ДА ГО УБИЯТ**.

И рекоха помежду си: ето, съновидецът иде; **хайде сега да го убием, и да го хвърлим в някой ров, па да кажем, че го е изял лют звяр**;... Чу това Рувим и го избави от ръцете им, като каза: да го не убиваме. Каза им още Рувим: не проливайте кръв; хвърлете го в ямата, що е в пустинята, а ръка не туряйте върху него. Това каза той (с намерение) да го избави от ръцете им и да го върне при баща му. Когато Иосиф дойде при братята си, те му съблякоха дрехата, шарената дреха, що беше на него, **и го взеха, та го хвърлиха в рова; а ровът беше празен; в него нямаше вода**.“

(Битие 37:13,14,18-24)

В крайна сметка израелските родоначалници **ПРОДАВАТ СОБСТВЕНИЯ МАЛЪК БРАТ В РОБСТВО**.

„И седнаха те да ядат хляб и, като погледнаха, видяха, че иде от Галаад керван измаилтяни, и камилите им бяха натоварени със стиракса, балсам и ливан; те отиваха да занесат това в Египет.

Тогава **Иуда** рече на братята си: каква полза, ако убием брата си и скрием кръвта му? Хайде **да го продадем** на измаилтяните,.. и, като минаваха мадиамските търговци, извадиха Иосифа от рова **и го продадоха на измаилтяните за двайсет сребърника**; а те отведоха Иосифа в Египет.“

(Битие 37:25-28)

ЖЕСТА Е МНОГО СИМВОЛИЧЕН И ПОКАЗАТЕЛЕН ЗА ПРЕДАТЕЛСКАТА И БРАТОНЕНАВИСТНА СЪЩНОСТ НА ЧАСТ ОТ ЕВРЕИТЕ, ЗАЩОТО МНОГО ГОДИНИ ПО-КЪСНО ДРУГ ЧОВЕК, НАРЕЧЕН СЪС СЪЩОТО ИМЕ **ИУДА**, **ЩЕ ПРОДАДЕ ЗА ТРИДЕСЕТ СРЕБЪРНИКА ДРУГ ПРАВЕДНИК – БОЖИЯ МЕСИЯ**!

БРАТЯТА **ИЗЛЪГВАТ** БАЩА СИ, ЧЕ ЛЮБИМЕЦА МУ Е УБИТ ОТ ЗВЯР И МУ ДАВАТ **ОКЪРВАВЕНАТА ДРЕХА НА ДЕТЕТО**. **ТОВА ПОЧТИ УБИВА ОТ МЪКА ПРАВЕДНИЯ ПАТРИАРХ НА ЕВРЕЙСКИЯ НАРОД**:

„И взеха Иосифовата дреха, заклаха един козел и нацапаха дрехата с кръв; пратиха шарената дреха да я занесат на баща им, като рекоха: намерихме това; виж, тая дреха на сина ти ли е, или не?

Той я позна и рече: това е дрехата на сина ми; лют звяр го е изял; навярно, Иосиф е разкъсан.

И раздра Иаков дрехите си, препаса с вретище кръста си и **оплаква сина си много дни**.

И събраха се всичките му синове и всичките му дъщери да го утешават; но той не искаше да се утеши, а думаше: **със скръб ще сляза при сина си в преизподнята. Тъй го оплакваше баща му**.“

(Битие 37:31-35).

Бог, Който се грижи за съдбата на Своите угодници, така нарежда живота на праведния Иосиф прекрасни, че той става пръв помощник на фараона. Впоследствие, по Божий промисъл, **ЗА ВРАЗУМЛЕНИЕ НА БРАТОУБИЙЦИТЕ**, Иосиф спасява братята си и семействата им от гладна смърт. **НО РОПОТА, ЗАВИСТТА И УБИЙСТВЕНАТА ЗЛОБА НА ЧАСТ ОТ ЕВРЕЙСКИТЕ ПЪРВЕНЦИ СРЕЩУ БОЖИИТЕ ИЗБРАНИЦИ НЕ СПИРА ПРЕЗ ГОДИНИТЕ**!

При излизането си от Египет много от евреите започват упорито да роптаят и да се съпротивляват на своя избавител Моисей и на Божиите повели: *„... и казаха на Моисея: нима нямаше гробове в Египет, та ни доведе да умрем в пустинята? Какво стори с нас като ни изведе от Египет?” (Изх. 14:11). „И заропта цялото общество Израилеви синове срещу Моисея и Аарона в пустинята,..” (Изх. 16:2). „И нарече това място с име: Маса и Мерива (изкушение и караница), поради караницата на Израилевите синове, и **защото те изкушаваха Господа, думайки: дали е между нас Господ или не**?” (Изх. 17:7).*

Те правят златен идол-телец в момента когато Моисей получава на планината Синай Божиите заповеди *(ПОДОБЕН ИДОЛ-ТЕЛЕЦ, ДНЕС ТЕ СИМВОЛИЧНО СА СИ НАПРАВИЛИ НА УОЛСТРИЙТ – ФИНАНСОВИЯ ЦЕНТЪР, ОТ КЪДЕТО ДВИЖАТ ПАРИТЕ,*

***ИКОНОМИКАТА И ПОЛИТИКАТА В СВЕТА)*.**

„Моисей възлезе на планината и облак покри планината, и слава Господня осени планина Синай;" (Изх. 24:15-16).

„Когато народът видя, че Моисей се забави да слезе от планината, събра се при Аарона и му рече: ***стани и направи ни бог****, който да върви пред нас понеже не знаем какво стана с този човек - с Моисея, който ни изведе от Египетската земя. Аарон им каза: извадете златните си обеци от ушите на жените си, на синовете си и дъщерите си и ми ги донесете. И всички извадиха златните си обеци от ушите си и ги донесоха на Аарона. Той ги взе от ръцете им и* ***направи от тях излян телец*** *и го обдяла с длето.* ***И те казаха: ето, Израелю, твоят бог****, който те изведе от египетската земя...*

И рече Господ на Моисея: побързай да слезеш (оттука), защото твоят народ, който ти изведе от Египетската земя, ***се развърти****;...* ***И каза Господ на Моисея: Аз виждам тоя народ, и ето, той е народ твърдоглав; и тъй, остави Ме, да се разпали гневът ми против тях, и ще ги изтребя*** *и ще произведа многоброен народ от тебе. Но Моисей взе да моли Господа, своя Бог, и каза: да се не разпалва, Господи, гневът Ти против Твоя народ... " (Изход, гл. 32, ст. 1,2,3,4,7,9,11).*

Това първо и многозначително отклонение от Божия закон на евреите става втора природа за голяма част от тях и за върхушката им в следващите векове.

Самият Мойсей е разгневен страховито от отстъплението на народа си и в яда си счупва каменните плочи със скрижалите, на които са написани Божиите заповеди. (*Тези плочи биват написани с Божията ръка втори път и стоят в кивота - специално направен ковчег в светая светих на скинията - подвижния храм на юдеите, след това в Първия храм до неговото завладяване и

***разрушаване от Навуходоносор. После изчезват и досега не се знае къде са*).** Мойсей унищожава Златния телец: „и грабна телеца, който бяха направили, изгори го в огъня и стри на прах ...”. **Но за много евреи след това Златният телец си остава бог номер едно**.

За да изкупи греха на народа пред лицето на Бога, великият пророк събира останалите верни Господу евреи и заповядва: *„преминете през стана от врата до врата и назад, и всеки да убива брата си, всеки приятеля си, всеки ближния си.“ (Изход, гл. 32, ст. 27).*

Ето каква е реакцията на Бога: *„ще проводя пред тебе един (Свой) Ангел... Аз Сам няма да вървя помежду ви,* ***за да ви не погубя по пътя****, понеже вие сте* ***твърдоглав народ****...* ***ако тръгна помежду ви, в един миг ще ви изтребя****...“ (Изход, гл. 33, ст. 3, 5).*

Моисей отново измолва от Бога благоволение за Неговия народ: *„: ако не дойдеш Ти Сам с нас, то не ни извеждай от тука; защото по какво ще познаем, че аз и Твоя народ сме спечелили благоволение в Твоите очи?.. И Господ рече на Моисея: и това, което ти каза, ще сторя, защото ти спечели благоволение в Моите очи,..“ (Изход, гл. 33, ст. 15, 16, 17).*

Така пътя на евреите продължава през пустинята, но ропотът не спира:

*„****Народът взе високо да роптае пред Господа****; и Господ чу, и разпали Му се гневът,* ***и между тях пламна огън Господен и начена да изтребва*** *края на стана. И викна народът към Моисея; Моисей се помоли Господу, и огънят утихна...“ (Числа, гл.11, ст. 1, 2).*

*„.. **синовете Израилеви седяха, плачеха и думаха: кой ще ни нахрани с месо**?.. сега душата ни линее: освен мана,*

*нищо няма пред очите ни... и гневът Господен силно се разпали,.. И рече Господ на Моисея:.. на народа кажи:.. **Господ ще ви даде месо, и ще ядете.., докле ви не излезе от ноздрите и ви не омръзне, задето презряхте Господа**,.. И вятър повея от Господа и донесе откъм морето пъдпъдъци и ги натрупа около стана... Месото беше още в зъбите им и не беше още изядено, и разпали се гневът Господен против народа, **и Господ порази народа с твърде голяма пораза**." (Числа, гл.11, ст. 4, 6, 10, 16, 18, 20, 31, 33).*

Скоро след това евреите достигат Обетованата земя (от обет – обещание). *„И рече Господ на Моисея, думайки: прати от себе си люде да разгледат Ханаанската земя, която Аз давам на синовете Израилеви;" (Числа, гл.13, ст. 2, 3).*

Ето обаче какво се случва: *„И като обгледаха земята, върнаха се след четирийсет дена... рекоха: не можем да отидем против тоя народ, защото е по – силен от нас. И пръснаха ужасни слухове между синовете Израилеви... и думаха:.. земя, която гълта своите жители, и всички, които видяхме по нея, са много едри човеци; там видяхме исполините,.. ние изглеждахме пред тях като скакалци,.." (Числа, гл.13, ст. 26, 33, 34).*

*„и **ВСИЧКИ** синове Израилеви роптаеха против Моисея и Аарона, и **ЦЕЛИЯТ НАРОД** им думаше: о да бяхме умрели в Египетската земя,.. И защо Господ ни води в тая земя, за да паднем от нож?.. не е ли по – добре да се върнем в Египет? И рекоха един другиму: да си изберем главатар и да се върнем в Египет." (Числа, гл.14, ст. 2, 3, 4).*

СЛЕДВА ЕДИН СЪЩЕСТВЕН МОМЕНТ В КОЙТО ЕВРЕИТЕ СА НА КРАЧКА ДА УБИЯТ СВОЯ ИЗБАВИТЕЛ МОИСЕЙ, И ДРУГИ ВОДАЧИ – БОЖИИ ИЗБРАНИЦИ (*НЕЩО, КОЕТО ТЕ ПРАВЯТ С МНОГО ОТ СЛЕДВАЩИТЕ ПРОРОЦИ И С БОЖИЯ СИН*). САМО РЕШИТЕЛНАТА БОЖИЯ НАМЕСА

ПРЕДОТВРАТЯВА САМОРАЗПРАВАТА НА РАЗГЛЕЗЕНАТА, НЕВЯРНА, МЪРЗЕЛИВА И ТВЪРДОГЛАВА ЧАСТ ОТ БОГОИЗБРАНИЯ НАРОД СЪС СВОИТЕ СПАСИТЕЛИ:

*„Тогава Моисей и Арон паднаха ничком пред цялото събрание на Израилевите синове. И Иисус, син Навинов, и Халев, син Иефониев,.. казаха на всички събрани синове Израилеви: земята, която изходихме, за да я обгледаме, е много, много добра... **само не въставайте против Господа и не се бойте от народа на тая земя**;.. **С НАС Е ГОСПОД**;..*

***И ЦЯЛОТО СЪБРАНИЕ РЕЧЕ: ДА ГИ ИЗБИЕМ С КАМЪНИ! НО СЛАВАТА ГОСПОДНЯ СЕ ЯВИ (В ОБЛАК) НАД СКИНИЯТА НА СЪБРАНИЕТО НА ВСИЧКИ СИНОВЕ ИЗРАИЛЕВИ**.*

И РЕЧЕ ГОСПОД НА МОИСЕЯ: ДОКОГА ЩЕ ME ОГОРЧАВА ТОЯ НАРОД? И ДОКОГА НЯМА ДА МИ ВЯРВА ПРИ ВСИЧКИ ЛИЧБИ, КОИТО АЗ ВЪРШИХ СРЕД НЕГО?

***ЩЕ ГО ПОРАЗЯ С МОР, ЩЕ ГО ИЗТРЕБЯ И ЩЕ ПРОИЗВЕДА ОТ ТЕБЕ (И ОТ БАЩИНИЯ ТИ ДОМ) НАРОД ПО – МНОГОБРОЕН И ПО – СИЛЕН ОТ НЕГО**. “ (Числа, гл.14, ст. 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12).*

Само застъпничеството и молбите на великият пророк отново спасяват голяма част от неговите сънародници:

„.. ако Ти изтребиш тоя народ като един човек, то народите, които са чули славата Ти, ще кажат: Господ не може да въведе тоя народ в земята, която бе му с клетва обещал, та за това го погуби в пустинята... И тъй, нека се възвеличи силата Господня... Прости греха на тоя народ поради голямата си милост, както си прощавал тоя народ от Египет дотука.“

Ето как отговаря многомилостивият, но и справедлив наш Отец: *„: прощавам според думата ти; но жив съм Аз, (и винаги*

живее името Ми,) и цялата земя е пълна със славата Господня:

*всички, които видяха славата Ми и личбите Ми, що извърших в Египет и в пустинята, **и Ме изкушаваха вече десет пъти**, и не слушаха гласа Ми, няма да видят земята, която съм с клетва обещал на бащите им; (само на децата им, които са тук с Мене, които не знаят, що е добро, що е зло, на всички малолетни, които нищо не разбират, тям ще дам земята, а) всички, които ме огорчаваха, няма да я видят;.. **ДОКОГА ТОЯ ЗЪЛ НАРОД ЩЕ РОПТАЕ ПРОТИВ МЕНЕ? АЗ ЧУВАМ РОПОТА НА СИНОВЕТЕ ИЗРАИЛЕВИ, КОЙТО ДИГАТ ПРОТИВ МЕНЕ**... в тая пустиня ще паднат телата ви... синовете ви пък ще се скитат в пустинята четирийсет години и ще теглят за вашето блудодейство... според броя на четирийсетте дни, през които обгледвахте земята,.. та да познаете, какво значи да бъдете оставени от Мене. **АЗ, ГОСПОД, КАЗВАМ, А ТЪЙ И ЩЕ ПОСТЪПЯ С ЦЕЛИЯ ТОЯ ЗЪЛ НАРОД, ВЪСТАНАЛ ПРОТИВ МЕНЕ**...“*

(Числа, гл.14, ст. 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 27, 29, 33, 34).

ВЪПРЕКИ ВСИЧКО КАЗАНО ОТ БОГА, ВИРОГЛАВАТА ЧАСТ ОТ НАРОДА ВЕДНАГА ВКАРВА ВСЕВИШНИЯ В ИЗКУШЕНИЕ И ЗА ПОРЕДЕН ПЪТ НАРУШАВА ЗАПОВЯДАНОТО.

*„ И като станаха рано сутринта, изкачиха се навръх планината, думайки: ето ще отидем на онова място, за което Господ говори, понеже съгрешихме. **Моисей рече: защо престъпвате заповедта Господня? Няма да успеете**;.. **Но те дръзнаха** да се изкачат на-връх планината;.. Амаликитци и хананейци, които живееха в оная планина, слязоха, разбиха ги и ги гониха до Хорма (и те се върнаха в стана).*

(Числа, гл.14, ст. 40, 41, 44).

Скоро след това следва и нов бунт:

*„Корей,.. Датан и Авирон,.. и Авнаи... **въстанаха против Моисея** **заедно с двеста и петдесет мъже от синовете Израилеви**, началници на народа, призовани на събранията, мъже именити. И събраха се против Моисея и Аарона и им рекоха: стига ви толкоз; **цялото общество, всички са свети, и между тях е Господ**! а вие защо се поставихте по горе от **народа Господен**?“ (Числа, гл.16, ст. 1, 2, 3).*

ТАЗИ ТЕОРИЯ ЗА „СВЕТОСТ“ НА ВСЕКИ ЕВРЕИН СТАВА ОСНОВА НА ВЪЗГОРДЯВАНЕТО, БОГОБОРЧЕСТВОТО, РЕВОЛЮЦИИТЕ И ПРЕЗИРАНЕТО НА БОЖИЯТА ВОЛЯ ИЗРАЗЕНА ЧРЕЗ ПРОРОЦИТЕ И МЕСИЯТА. ТЯ РАЖДА МНОГОБРОЙНИТЕ ЮДЕЙСКИ СЕКТИ, ТАЛМУДИЗМА И ЦИОНИЗМА.

ПО КЪСНО ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ, ИДЕОЛОГИЯТА ЗА ЕЛИТАРНОСТ НА ЦЯЛОТО ОБЩЕСТВО СЕ РАЗПРОСТРАНЯВА, КАТО ЗАРАЗА СРЕД НАРОДИТЕ В КОИТО СЕ ЗАСЕЛВАТ ИУДЕИ И ВОДИ ДО СЪПРОТИВАТА СРЕЩУ ЦЪРКВАТА И МОНАРХА, ЕРЕСИТЕ В ХРИСТИЯНСТВОТО, РЕНЕСАНСА, „ПРОСВЕЩЕНИЕТО“, РЕПУБЛИКАНСКИТЕ ИДЕИ, СВАЛЯНЕТО НА МОНАРХИИТЕ, РАЗБИВАНЕТО НА СТАРИТЕ ПАТРИАХАЛНИ И МОРАЛНИ ОБЩЕСТВА, АТЕИЗМА, СВОБОДИЯТА, РАЗЛИЧНИТЕ ПОЛИТИЧЕСКИ И ФИЛОСОФСКИ ТЕОРИИ И АНАРХИЯТА, СРЕД КОЯТО СЕ ВЪЗЦАРЯВА ИУДЕЙСКИЯ ЕЛИТ.

ИДЕЯТА ПОРОДЕНА ОТ ГОРДИЯ, НЕПОКОРЕН И ЛИЦЕМЕРЕН АНГЕЛ САТАНАИЛ ИЗГРАЖАДА КАКТО ОБРАЗА НА „СВЕТИЯ“ ИУДЕЙСКИ ФАРИСЕЙ, ТАКА И НА „ПРАВОВЕРНИЯ“ МЮСЮЛМАНИН, НА КАТОЛИЧЕСКИЯ КРЪСТОНОСЕЦ, НА „ПРАВЕДНИЯ“ ИНКВИЗИТОР, НА СВРЪХ ЧОВЕКА НА НИЦШЕ, НА ЧИСТИЯ АРИЕЦ НА ХИТЛЕР, НА НОВИЯ СЪВЕТСКИ ГРАЖДАНИН, НА

РАЗКРЕПОСТЕНИЯ И НЕЗАВИСИМ ЛИБЕРАЛ, НА СВОБОДНАТА, ВЛАСТНА ЖЕНА, ТРУЖЕНИЧКА, ФЕМИНИСТКА, „ДИВА“. С ТАЗИ ИДЕЯ В МОМЕНТА „СВОБОДНО“ СЕ ОБЕДИНЯВАТ И ВСИЧКИ РЕЛИГИОЗНИ ЛИДЕРИ, МОЛЕЙКИ СЕ ЗАЕДНО ЗА „МИР“ И СЪЗДАВАЙКИ НОВАТА ЕДИННА РЕЛИГИЯ В АНТИХРИСТА – ИКУМЕНИЗМА.

"*Светът се управлява зад кулисите от много по-различни персонажи от тези, които си представят хората*“. Това са думите на един от най – известните политици за всички времена – идеологът на английските консерватори и голям враг на България - евреина Бениамин Дизраели, по-късно лорд Биконсфилд.

Съвременният световен политически, икономически, финансов и религиозен елит членува без изключение в масонските ложи, които се подчиняват на юдейското световно правителство – синедриона.

„От там идва и идеята за „демократично“ управление, осъществявано от „целия народ“. Тя се гради върху теорията на „юдейското месианство, тъй като по неговата догматика месианската или Божествената власт принадлежи на цялото общество от вярващи, а не на лица, приемствено поставяни от Самия Бог за служене на словото на истината. ПОРАДИ ТОВА СПОРЕД ТЯХ ВЕЧЕ НЕ БОГ, А ОБЩЕСТВОТО УПЪЛНОМОЩАВА , ИЗРАЗИТЕЛЯ НА МЕСИАНСКИТЕ ДУХОВНИ ДАРОВЕ, ПРИНАДЛЕЖАЩИ ПО ПРАВО НА ЦЯЛОТО ОБЩЕСТВО ВЯРВАЩИ. **ТАЗИ НЕЛЕПА ДОКТРИНА ОТ ДУХОВНАТА СФЕРА ПРЕМИНАЛА В ГРАЖДАНСКАТА И ПОЛИТИЧЕСКАТА И СЕ ИЗРАЗИЛА В ТОВА, ЧЕ УСТАНОВЯВАНЕТО НА ВЛАСТТА, ВЪПРЕКИ ЯСНОТО УЧЕНИЕ НА СВЕТИТЕ АПОСТОЛИ, ПРОИЗХОЖДА НЕ ОТ БОГА, А ОТ ОБЩЕСТВОТО.**

ТОВА ВЪЗВЕЛИЧАВАНЕ НА ОБЩЕСТВОТО ДО СТЕПЕН НА БОЖЕСТВЕНАТА ВЛАСТ Е ПОЛИТИЧЕСКО БОГООТСТЪПЛЕНИЕ НА ЦЕЛИТЕ ОБЩЕСТВА.

Яви се нов глупав идол – целият народ, упълномощаващ представители да приемат принадлежащата на него, на този идол, власт. От своя страна избраниците на този идол, като законодатели, предоставят изпълнителната власт на свои избраници, като ги сменят ежеминутно и **без всяка отговорност**.

ТОВА ВСИЧКОТО ПРЕДСТАВЛЯВА ТАКА НАРЕЧЕНИТЕ „ВЕЛИКО НАЧАЛО, ДОБИТО ПРИ РЕФОРМАЦИЯТА И РЕВОЛЮЦИИТЕ“, КОЕТО, ВСЪЩНОСТ, ПРЕДСТАВЛЯВА НИЩО ДРУГО, ОСВЕН БОГООТСТЪПЛЕНИЕ НА НАРОДИТЕ И ПОДРАЖАНИЕ НА ДРЕВНИТЕ ХАМИТИ (*НАСЛЕДНИЦИТЕ НА ХАМ, СИНА НА НОЙ, КОЙТО Е ХУЛИЛ БАЩА СИ И Е БИЛ ПРОКЛЕТ ОТ НЕГО – б.ред*).

До какво ще доведе всичко това?

ДО ТОВА, ДО КОЕТО Е ДОВЕЛО ПОЛИТИЧЕСКОТО МЕСИАНСТВО ЮДЕИТЕ, - ДО ОТХВЪРЛЯНЕ НА БОГА, И В СЛЕДСТВИЕ НА ОСТАВЯНЕ НА ЧОВЕШКИТЕ ОБЩЕСТВА ОТ БОГА НА ПРОИЗВОЛА НА ТЕХНИТЕ СОБСТВЕНИ ЛЕКОМИСЛЕНИ СТРАСТИ. ОТ ТОВА СЕ ВЪЗПОЛЗВАТ ЕВРЕИТЕ ЗА СВОИТЕ ЛИЧНИ, КОРИСТНИ И ПОЛИТИКО-МЕСИАНСКИ ЦЕЛИ, КОЕТО НА СВОЙ РЕД ЩЕ ДОВЕДЕ ДО БЕДСТВИЯ И КРАЙ НА СВЕТА.“

„Начало и конец нашего земного мира : опыт раскрытия пророчеств Апокалипсиса”

ЕТО КАКВО ПРАВИ ГОСПОД СЪС СПОМЕНАТИТЕ ПО – ГОРЕ ПЪРВИ ГОРДИ ЕРЕТИЦИ ДЕМОКРАТИ:

*„ Моисей... каза на Корея..: **утре ще покаже Господ**, **КОЙ Е***

НЕГОВ, И КОЙ Е СВЕТ*,.. вземете си кадилниците и утре турете в тях огън и сипете в тях кадиво пред Господа;* ***КОГОТО ГОСПОД ИЗБЕРЕ, ТОЙ И ЩЕ БЪДЕ СВЕТ****... И всички взеха своите кадилници, туриха в тях огън, сипаха в тях кадиво, и застанаха при входа на скинията на събранието; също и Моисей и Аарон... И рече Господ на Моисея и Аарона, думайки:* ***отделете се от това общество, и в един миг ще ги изтребя****. А те паднаха ничком и рекоха: Боже, Боже на духовете и на всяка плът! един човек съгреши, а Ти на цялото ли общество се гневиш?*

И РЕЧЕ ГОСПОД НА МОИСЕЯ, ДУМАЙКИ: КАЖИ НА НАРОДА: ОТСТЪПЕТЕ НАОКОЛО ОТ ЖИЛИЩЕТО НА КОРЕЯ, ДАТАНА И АВИРОНА... И ЗЕМЯТА РАЗТВОРИ УСТАТА СИ И ПОГЪЛНА ТЯХ И КЪЩИТЕ ИМ, И ВСИЧКИ КОРЕЕВИ ЛЮДЕ И ВСИЧКИЯ ИМОТ, И ТЕ СЛЯЗОХА ЖИВИ В ПРЕИЗПОДНЯТА*...“. (Числа, гл.16, ст. 4, 5, 6, 7, 18, 20, 22, 23, 32, 33).*

След всички тези страшни Божии наказания всеки нормален човек би се смирил, би прославил Господа и би застанал изцяло зад Неговия пророк, за свое добро. Не така се случва обаче с **обезумелия богоборец**:

*„****НА ДРУГИЯ ДЕН ЦЯЛОТО ОБЩЕСТВО СИНОВЕ ИЗРАИЛЕВИ ЗАРОПТА ПРОТИВ МОИСЕЯ И ААРОНА И ЗАГОВОРИ: ВИЕ ИЗБИХТЕ НАРОДА ГОСПОДЕН*** *“ (Числа, гл.16, ст. 41).*

НЕ Е ЧУДНО, ЧЕ СЛЕД МНОГО ВЕКОВЕ СЪЩОТО ТОВА ОБЩЕСТВО, ЩЕ ПРЕЗРЕ МЕСИЯТА – СВОЯ СПАСИТЕЛ, ВЪПРЕКИ ОЧЕВИДНОТО СБЪДВАНЕ НА ВСИЧКИ ПРОРОЧЕСТВА СВЪРЗАНИ С НЕГОВОТО ИДВАНЕ И ЖИВОТ, НЕЗАВИСИМО ОТ ПРАВЕДНИТЕ СЛОВА, ПОУЧЕНИЯ, ДЕЙСТВИЯ, МНОЖЕСТВОТО ЧУДЕСА, ИЗЦЕЛЕНИЯ И ВЪЗКРЕСЯВАНЕ НА МЪРТВИ. ТОЗИ ОБЕЗУМЯЛ НАРОД ЩЕ

ПРЕДПОЧЕТЕ ТОГАВАШНИТЕ ЕРЕТИЦИ – САДУКЕИТЕ И ФАРИСЕИТЕ, ЩЕ ГИ СЧИТА ЗА „НАРОД ГОСПОДЕН“ И ТАКА ДО ДНЕС! А СИНА БОЖИ ЩЕ УБИЕ И ЩЕ ХУЛИ ИМЕТО МУ, НЕГОВАТА МАЙКА И СВЕТИИТЕ МУ И ДО ДНЕС!

ТЕ ХУЛЯТ И СЕ ОПИТВАТ ДА СЕ САМОРАЗПРАВЯТ НЕ ЕДИН ПЪТ И С МОИСЕЯ.

След поредното въстание срещу Бога се повтаря добре познатия сценарий:

*„И когато се събра народът против Моисея и Аарона, те се обърнаха към скинията на събранието, и ето, облак я покри, и славата Господня се яви... И рече Господ на Моисея (и Аарона), думайки: **ОТСТРАНЕТЕ СЕ ОТ ТОВА ОБЩЕСТВО И АЗ В ЕДИН МИГ ЩЕ ГИ ПОГУБЯ**.“ (Числа, гл.16, ст. 42, 44, 45).*

Моисей и Аарон отново започват да молят Бога за своите врагове, както това прави и Иисус Христос след много столетия. Двамата свети мъже отново спасяват богоборците от пълно изтребление:

*„И взе Аарон, както каза Моисей, и се затече всред събранието, **и ето, начена се мор между народа**. И той сипа кадиво и се помоли за народа: застана между мъртвите и живите, и морът престана. И измряха от мора четиринайсет хиляди и седемстотин души,..“ (Числа, гл.16, ст. 47, 48, 49).*

Не минава обаче много време и се случва същото. **Този път обаче евреите успяват да изкушат Моисей и Аарон**:

„народът заропта против Моисея и думаше: о, да бяхме умрели и ние тогава, когато умряха нашите братя пред Господа! Защо доведохте народа Господен в тая пустиня, та да измрем тука ние и добитъкът ни?.. И рече Господ на Моисея, думайки: вземи жезъла и свикай народа, ти и брат ти

Аарон, и пред очите им кажете на скалата, и тя ще даде от себе си вода... И дигна Моисей ръката си и удари дваж о скалата с жезъла си, и потече много вода, и пи народът и добитъкът му... И рече Господ на Моисея и Аарона: задето Ми не повярвахте, и с това не явихте Моята светост пред очите на синовете израилеви, вие няма да въведете тоя народ в земята, която аз му давам. Това е водата на Мерива, при която ***синовете Израилеви влязоха в разпра с Господа****, и Той им яви светостта Си.“ (Числа, гл.20, ст. 3, 4, 7, 11, 12, 13).*

В следващата 21 глава на Числа (ст. 5, 6), **веднага след като Господ им дава победа на враговете им хананейци**, израилтяните отново започват да Му се противят. **ТУК МОМЕНТА Е СЪЩЕСТВЕН, ЗАЩОТО ТОЗИ ПЪТ ТЕ ЗАПОЧВАТ ДИРЕКТНО ДА ХУЛЯТ БОГА**:

„ и заговори народът ***ПРОТИВ БОГА*** *и* ***против Моисея****: защо ни изведохте из Египет, та да измрем в пустинята: тука няма нито хляб, нито вода, а на душата ни омръзна тая лоша храна.* ***И прати Господ върху народа отровни змии, които хапеха народа, и много свят измря от синовете Израилеви****.“*

След няколко глави на Числа (гл. 25, ст.1-9), израилтяните ПРЕМИНАВАТ КЪМ НОВО ПРЕСТЪПЛЕНИЕ ПРЕД ОЧИТЕ НА БОГ. **ТЕ ЗАПОЧВАТ ДА СЕ КЛАНЯТ НА БЕСОВСКИТЕ ИДОЛИ НА МЕСТНОТО НАСЕЛЕНИЕ (и така правят до днес)**:

„Израил живя в Ситам, и народът начена да блудствува с дъщерите на Моава; и приканваха те народа да принася жертви на боговете им, и народът ядеше (жертвите им) ***и се кланяше на боговете им****. И прилепи се Израил към Ваал-Фегора.* ***И разпали се гневът Господен против Израиля. И каза Господ на Моисея: вземи всички началници народни и ги обеси пред Господа...****“*

Виждайки непокорството им, Господ отрано предупреждава израилтяните чрез Моисея за това, **което в крайна сметка се и случва с тях**:

*„ Ако.., се развратите и направите дялан образ, който да изобразява нещо, и направите това зло пред очите на Господ, вашия Бог, и Го разгневите,.. **скоро ще изгубите оная земя, която отивате да наследите отвъд Иордан... И ЩЕ ВИ РАЗПИЛЕЕ ГОСПОД ПО (ВСИЧКИ) НАРОДИ**,..“ (Второзаконие, гл. 4, ст.25, 26, 27).*

После Бог отново ги изобличава:

„**затова знай (сега), че не за праведността ти Господ, Бог твой, ти дава да завладееш тая добра земя, - понеже ти си народ твърдоглав**. Помни, не забравяй, колко си гневил Господа, твоя Бог, в пустинята: от самия оня ден, когато излязохте из Египетската земя, та докато пристигнахте на това място, вие се противихте на Господа...”

(Втор. 9: 6,7)

Историята на еврейството до Вавилонския плен (586-538 г. пр. Хр) условно се дели на три големи периода: период на патриарсите - от около 1800 г. пр. Хр. до 1200 г. пр. Хр., период на съдиите - от 1200 до 1020 г. пр. Хр. и период на царете - от 1020 до 586 г. пр. Хр.

Отстъплението от морала започва от първите дни на неговото „представяне“ чрез скрижалите на Мойсей. Старият завет е история на човешкия род и на това, колко лесно може да бъде проиграна връзката на човек с Бога, когато няма устойчивост във вярата. И когато държавите се изграждат не на Божествените принципи, а на принципите на богоборчеството, на преклонението

пред преходните, материалните ценности, заради, които отхвърляме най-ценното - Божията благодат и спасението на душите си.

Мойсей: „Защото зная, че след смъртта ми вие ще се развратите и ще се отклоните от пътя, който ви завещах. “

Това, което се случва с една народност, чиято върхушка изгражда теорията за богоизбраност не като отговорност и морал, а като право на владеене на световните богатства, е описано ясно и точно в Стария завет : „Ако ли и след това Ме не послушате и тръгнете против Мене/ и Аз ще тръгна с ярост против вас и ще ви накажа седмократно за греховете ви... Ще разоря вашите оброчища, ще разруша стълбовете ви, и ще хвърля труповете ви върху развалините от вашите идоли, и душата ми ще се погнуси от вас. Градовете ви ще обърна на пустиня и ще опустоша светилищата ви... Ще опустоша земята ви, тъй че ще се смаят над нея вашите врагове, които се заселят в нея“ (*Левит, гл 26, ст. 27,28, 30, 31, 32*).

Не става ли това с юдеите при последвалите нашествия на асириици, вавилонци и римляни? Не е ли разрушен Иерусалим и сравнен със земята след като юдейската върхушка и всички нейни верни последователи не приемат Син Божи - Христос и пожелават смъртта Му?

Ето още от обещанията за наказание над юдеите от страна на Господ: „Вас пък ще разпилея между народите и ще изтръгна меч подире ви; земята ви ще бъде пуста и градовете ви – разорени... На останалите от вас ще вселя в сърдцата страх в земята на враговете им, и шумът от разлюлян лист ще ги подгоня, и ще бягат като от меч, и ще падат когато никой не ги гони“... „И ще загинете между народите, и ще ви

погълне земята на враговете ви.“ (*Левит, гл. 26, ст. 33, 36, 38*).

Както видяхме, загърбването на Божия завет започва от първия момент, в който той бива даден. Умирайки, преди влизането на народа му в Ханаан, Мойсей пророкува: „Защото зная, че след смъртта ми вие ще се развратите и ще се отклоните от пътя, който ви завещах, и по-сетне ще ви сполетят злини, задето ще правите зло пред Господа (Бога), като го дразните с работите на ръцете си“ (*Второзаконие, гл. 31, ст.29*)...

Наследникът Мойсей става Иисус Навин, който е негов достоен приемник. Той повежда синовете Израилеви. От книгата Иисус Навин обаче става ясно, че „синовете Израилеви сториха голямо престъпление“ и че „гневът Господен се разпали против синовете Израилеви.“ (*Иисус Навин, гл. 7, ст. 1*). Тоест пророчеството на Мойсей, че веднага след смъртта му юдеите ще се развратят, става реалност. Иисус Навин полага огромни усилия да върне моралното начало у евреите. След смъртта му обаче, разпадът тръгва отново. Поклонението пред Мамона закипява с пълна сила: „Тогава Израилевите синове почнаха да правят зло пред Господа и да служат на Вааловци“; „И оставиха Господа, Бога на отците си, Който ги бе извел из земята Египетска, и се обърнаха към други богове на околните тем народи, и почнаха да им се покланят, и разгневиха Господа“; „И оставиха Господа и почнаха да служат на Ваала и разни Астарти“ (*Съдии Израилеви, гл. 2, ст. 11, 12, 13*). Този рефрен ще прочетем нататък стотици пъти в Стария Завет. Сам Господ издига съдии, които да водят народа, но той ги отхвърля или загърбва: „Но щом умреше съдията, те изново почваха да живеят по-лошо от бащите си, като отиваха след други богове да им служат и да им се покланят. Не преставаха от делата си (не отстъпваха) от лошия си път“ (*Съдии Израилеви, гл.2, ст. 19*).

„Синовете Израилеви почнаха пак да вършат зло пред очите на Господа.“ *(Съдии Израилеви, гл.3, ст. 12)*.

За наказание ги завладява моавският цар. Издигналият се за спасител юдей Аод успява да въведе някакъв ред в почитането на закона и става „съдия“, но за малко. „Когато умря Аод, Израилевите синове почнаха пак да вършат зло пред очите на Господа“ (*Съдии Израилеви, гл. 4, ст. 1*). Те пак избират нови богове и идоли, както свидетелства стих 8 от глава пета на „Съдии“. Така ги завладяват ханаанците. Следващата, шеста глава на „Съдии“ започва с познатия рефрен: „Израилевите синове почнаха пак да вършат зло пред очите на Господа и Господ ги предаде в ръцете на мидиамци за седем години“.

Следващото робство на израилевите синове е прекъснато от поредния опит на боголюбив и храбър водач - Гидеон. Той избавя народа си и се опитва да го обърне към вярата, но пак за кратко. Страстта към кланянето на Ваал и другите разновидности на тъмните сили е неизтребима у юдейското племе: „След като Гидеон умря, Израилевите синове пак почнаха да ходят блудно подир Вааловци и си поставиха за бог Ваалверита“ (*Съдии Израилеви, гл. 8, ст. 33*)...

„Израилевите синове продължаваха да правят зло пред очите на Господа и служеха на разни Вааловци и Астарти и на боговете арамейски, и на боговете сидонски, и на боговете моавски, и на боговете амонитски, и на боговете филистимски, а Господа оставиха и Му не служеха“ (*Съдии Израилеви, гл. 10, ст. 6*).

Следващият водач на юдеите е Иафтай, галаадец, син на блудница. Той води някакви битки за независимост но само 6 години, умира, след него се редуват: Есевон от Витлеем за 7 години, Елон за 10 години, Авдон за 8 години. През цялото това време юдеите са всичко друго, но не и „монотеистичен“

правоверен народ. Този период, обхващащ десетки владетели и поколения е обобщен от стих 1 на глава 13 на Съдии така: „Израилевите синове продължаваха да правят зло пред очите на Господа, и Господ ги предаде в ръцете на филистимците за през четирийсет години.“...

Ражда се Самсон. С помощта на Дух Господен Самсон върши невероятни подвизи в продължение на 20 години. Това обаче не обръща юдеите в служене на Господа...

Факт е че най- голямото съкровище за избрания народ - Кивота със завета на Бога бива пленен от филистимците. И това е поради поредното (или непрекъсвалото по-точно) отклонение към идолопоклонството.

Самите филистимци го връщат, тъй като започва мор сред тях... На власт в този размит период идва Самуил. Той е съдия на Израил до края на дните си и следва нужната праведност. Синовете му обаче - не:

„Но синовете му не вървяха по неговите пътища, а се впуснаха в користи, вземаха подаръци и съдеха криво“ (*Първа книга Царства, гл. 8 ст. 3*)...

Един от Вениаминовите потомци на име Саул, отличаващ се с хубост и ръст става първият еврейски цар, помазан от Самуил. Поради непокорство пред Господа обаче, той изгубва Неговото благоволение. В края на живота си Саул стига до там, че избива 85 свещеници. Завършва живота си със самоубийство (*Първа книга Царства, гл. 31, ст. 4*).

След това властва благочестивият свят цар и пророк Давид, който връща Израел в спазването на Закона и праведното богопочитане. Неговия син и наследник на престола цар Соломон е благословен от Бога и мъдър владетел, който отначало продължава делото на баща си и построява Първия

Храм на Бога в Йерусалим, наречен „Соломонов”. После, под влияние на някои свои жени фаворитки, цар Соломон се отклонява в нечестие и идолопоклонство, като народа започва да се развращава отново.

Това отстъпление на царя и народа води отново до Божие наказание – царството се разделя, израилевите колена започват да враждуват помежду си и се стига до робство:

„Цар Соломон залюби, освен фараоновата дъщеря, и много жени чужденки - моавитки, амонитки, идумейки, сидонки и хетейки, - от ония народи, за които Господ бе казал на Израилевите синове: не влизайте при тях, и те да не влизат при вас, за да не склонят сърцето ви към своите богове. Към тях се прилепи Соломон с любовта си.

Той имаше седемстотин жени и триста наложници:
и **неговите жени развратиха сърцето му**.

Когато Соломон остаря, неговите жени склониха сърцето му към други богове, и сърцето му не бе напълно предадено на неговия Господ Бог, както сърцето на баща му Давида.

И Соломон започна да служи на Астарта, сидонско божество, и на Милхома, амонитска гнусотия.

И **Соломон вършеше това, що бе неугодно пред очите на Господа, и не следваше напълно Господа като баща си Давида**.

Тогава Соломон съгради капище на Хамоса, моавска гнусотия, на планината, която е пред Иерусалим, и на Молоха, амонитска гнусотия.

Тъй направи той за всичките си жени-чужденки, които кадяха и принасяха жертви на своите богове.

И **Господ се разгневи на Соломона, задето си отклони сърцето от Господа, Бога Израилев**, Който два пъти бе му се явявал и му бе заповядал да не върви след други богове, но той не изпълни това, що му бе заповядал Господ (Бог).

И **Господ рече на Соломона: задето това се върши у тебе, и ти не запази Моя завет и Моите наредби, които ти бях заповядал, ще изтръгна царството от тебе и ще го дам на твоя раб**;“

(3 Царства 11:1-11)

Разделянето на евреите след Соломон и продължаващото отстъпление от Бога и идолопоклонство са описани например в житието на свети славен пророк Илия.

Ще цитираме част от житието му, като поредно доказателство за това кой стои зад Израел и как евреите непрекъснато и упорито се връщат към служене на бесовете. Тук се споменава директно едно от имената с които рогатия е известен сред народите:

“*Соломоновият син Ровоам царувал в Иерусалим само над две колена - Иудиното и Вениаминовото; а Соломоновият роб Иеровоам царувал над десет Израилеви колена, като живеел в град Сихем, който бил възстановен и възобновен от него, тъй като до това време бил в развалини. Останалите верни на Соломоновия син две колена били наречени Иудейско царство; а десетте колена, преминали към Соломоновия роб, образували* ***Израилското царство****.*

Но тъй като Израилевите колена, макар и да се разделили на две царства, все пак всички заедно служели на Един Бог, сътворил небето и земята, защото не можели да имат нито друг храм, освен Иерусалимския, построен от Соломон, нито други свещеници освен поставените от Бога; затова по всяко

време хората от Израилското царство на големи групи отивали в Иерусалим за поклонение и жертвоприношение на Господа, своя Бог. Като виждал това, Иероводам, Израилевият цар, започнал да се безпокои, като казал:

- Ако тези хора все така отиват в Иерусалим за поклонение на Бога, ще поискат отново да преминат към първия си цар, Соломоновия син, а мен ще убият.

Като размишлявал за това, ***той започнал да търси средства, с които би отвърнал израилтяните от Иерусалим, за да не ходят там****.* ***И намислил преди всичко да ги отклони от Бога****.*

- ***Не е възможно - казал той - да оставят Иерусалим, ако първо не оставят Бога.***

Като знаел, че този народ е склонен към идолопоклонство и към всякакво нечисто беззаконие, Иероводам измислил следната коварна хитрост, за да се отрекат от Бога. Той излял от злато два телеца, подобно на древните израилтяни, които при изхода си от Египет си направили в пустинята златен телец, на който се покланяли, вместо да се покланят на истинния Бог. Като свикал при себе си целия израилев народ и като посочил пред събралите се двата златни телеца, Иероводам казал:

- Израилю! Ето твоите богове, които те изведоха от Египетската земя. Не ходете повече в Иерусалим, а се покланяйте на тези богове.

И той поставил тези телци на различни места: единия - във Ветил, а другия - в Дан, като построил за тях прекрасни храмове, установил празници и много жертвоприношения в тяхна чест и назначил за тях жреци; и дори самият той изпълнявал задълженията на жрец. За по-голяма съблазън на

грехолюбивите хора, Иероводам заповядал до тези излети от злато идоли в дните, установени за честване на техните празници, да се извършват всякакви беззакония.

***Така нечестивият цар заради временното царуване не само че сам отпаднал от Бога, но отклонил от Него и десетте Израилеви колена**. След този цар и следващите израилеви царе, заедно с всичките си поданици, се придържали към същото нечестиво идолопоклонничество, на което се научили и привикнали при Иероводам... (**КЪМ ТОВА ИДОЛОПОКЛОНСТВО СЕ ПРИДЪРЖАТ И ДНЕС, КАТО В НЕГО СА ВЪВЕЛИ И СЛУГИТЕ ИМ ИУДОМАСОНИ. ЗАТОВА ТЕ ВЪЗСТАНОВИХА СИМВОЛИЧНО ИЗРАЕЛ, А НЕ ИУДЕЯ** – б.р.)*

*Илия получавал всичко, за което молел Бога, тъй като бил намерил благоволение пред Него. Като слушал и виждал, от една страна, **извършващите се в РАЗВРАТЕНИЯ ИЗРАИЛ беззакония: царете - пребиваващи в богопротивно нечестие, съдиите и старейшините - непостъпващи според истината, народа - служещ на идолски мерзости и тънещ във всякакви духовни и тлесни пороци**, **без страх и боязън от Бога** (**И ДНЕС ИЗВЪРШВАНО ОТ ТЕХНИТЕ НАСЛЕДНИЦИ, В КОЕТО СА ПОДВЕЛИ И ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО** – б.р.), принасящ синовете и дъщерите си в жертва на бесовете; а **от друга - ревностните почитатели на истинния Бог - претърпяващи всякакви притеснения и гонения, дори до смърт - за всичко това пророкът силно скърбял със сърцето си**: той ту оплаквал гибелта на такова безбройно множество човешки души, ту негодувал срещу жестокото гонение срещу праведните, а особено скърбял и страдал с душата си за безчестието, нанасяно на истинния Бог от страна на нечестивите хора и все повече и повече се изпълвал с ревност за Божията слава. Преди всичко Илия молел Бога да обърне грешниците към покаяние. Но тъй като*

Бог изисква от грешните хора доброволно обръщане, а в ожесточените сърца на израилтяните нямало такъв стремеж към добро, пророк Илия, като възревнувал силно за Божията слава и за спасението на хората, молел Бога да накаже временно Израил, така че поне с това средство да ги отклони от нечестието...

Забравайки безбройните благодеяния на Господа, израелските царе се покланяли на идоли и живеели нечестиво. *От всички най – недостоен бил (царят) Ахав и жена му Иезавел.* ***Те построили в Самария капище на езическия бог ваал*** (*б. ред. – баал или ябаалон, едно от имената на дявола, на когото се кланят и съвременните фарисеи, илюминати и масони*), *като преследвали и избивали пророците и верните служители на Господа. Изпълнен с Дух Божий, Илия дошъл при нечестивия цар и му казал: "Заради греховете ти от днес няма да има дъжд, ни роса, докато аз не помоля Господа за това!" Вместо да се разкаят, Ахав и жена му* ***искали да убият Илия****. Но Господа спасил пророка ..... Между това думите на пророка се сбъднали: настанала страшна суша – ни дъжд, ни роса падали на земята.... Сушата продължила вече три години и шест месеца.... всичко изсъхнало и нямало какво да ядат ни люде, ни добитък. В Своето милосърдие Господ заповядал на Илия да иде при Ахав и да му възвести за прекратяването на сушата."* След като извършва чудо и доказва силата на Всевишния Бог над ваал и други разни претворения на сатана, Илия заповядва да избият жреците му.

"След това Илия казал на царя: "Сега си иди у дома, за да не те настигне дъждът", а сам се изкачил на върха на планината и дълго се молил. И веднага се дигнал вятър, небето се покрило с облаци и проливен дъжд паднал на изсъхналата земя. ***Трябвало да се очаква, че всички невярващи след това ще се обърнат към Бога с разкаяние (б. ред. обаче***

не и при вироглавите жидове)*... жестоката Иезавел не се смирила пред Господа. Обхваната от гняв, загдето нейните пророци били избити, тя се заканвала да убие Илия. Господ спасил пророка... Скърбейки за неверието и ожесточението на людете, Илия молил Бога да му прати смърт. Но Господ чрез поразителни личби доказал на пророка, че той* ***никога не трябва да пада духом, а винаги твърдо да се уповава на всемогъщия и всеблаг Бог.****" Илия казвал на Бога* ***"... израилевите синове оставиха Твоя завет, ... с меч убиха Твоите пророци. Само аз останах, но и моята душа търсят да вземат."***

02.08 по еретическия, † 20 юли по православния календар - СВЕТИ СЛАВЕН ПРОРОК ИЛИЯ

Непокорната на Бог олигархична еврейска каста бунтува народа не само против великите пророци Моисей и Илия, но и против всички следващи божии угодници, като много от тях убива.

Например свети пророк Иеремия изобличава духовното блудството на евреите, които изоставят своя Бог и тръгват да се покланят на демони. Езическия лунен бог ваал ги въвлича във разврат и **зверски жертвоприношения на собствените си деца: „напълниха това място с невинна кръв и издигнаха оброчища ваалу, за да горят синовете си с огън за всесъжение..." *(Иер. 19:4-5)***.

В житието на свети пророк Иеремия също са описани сатанинските им ритуали: **„устроени бяха високи жертвеници; там нечестивите иудеи пренасяха жертви на молох (*другото име на демона – б.р*), колейки и изгаряйки своите синове и дъщери. Тази местност често се огласяше от неистови звуци на тръби заглушаващи отчаяните вопли и крясъци на заколваните деца."** (*Житие на св. пророк Иеремия, 14.05 - 01 май по православния*

календар).

Господ предупредил евреите чрез Иеремия, че ще ги накаже с дълговременно робство в плен: *“И труповете на тоя народ ще бъдат храна на небесните птици...”*. Вместо да се вразумят, **иудеите нападат пророка и за малко не го убиват**. Следва превземане на Йерусалим от вавилонският цар Навуходоносор, отвеждане на много евреи в плен.

Пророкът на Бога ясно е предсказал и идването на Христа Спасителя, но е ясно дали някой от юдите го е чул и тогава!

Иеремия пак предупреждава за ново нападение и отвеждане на по – голямата част от народа в плен. Какво мислите следва – **хвърлят го в дълбока тинеста яма**. Навуходоносор отново обсадил града, превзел, разрушил го и отвел повечето юди в плен. **Останалите в Юдея евреи предпочели да убият Йеремия с камъни, вместо да се вслушат в призива му за покаяние.**

Подобна е съдбата и на повечето пророци на Бога, живяли сред предателското племе.

Свети пророк Исая например е бил разрязан с дървен трион по заповед на жестокия цар Манасия през 675 г. преди Христа.

Ето част от Божиите изобличения на богохулната част от евреите, казани чрез устата на неговия пророк:

*„Чуйте, небеса, и слушай, земьо, защото **Господ говори: Аз възпитах и въздигнах синове, а те се побуниха против Мене**.*

Волът познава стопанина си, и оселът - яслите на господаря си; а Израил (Ме) не познава, Моят народ не

разбира.

Уви, народе грешни, ***народ отрупан с беззакония, племе от злодейци, синове пагубни! Оставихте Господа, презряхте Светия Израилев****, - върнахте се назад.*

Де да ви бият още вас, които все още упорствувате? Цяла глава е в рани, и цяло сърце е изнемогнало.

От пети до глава няма у тоя народ здраво място: струпи, синяци, гнойни рани, неочистени, непревързани и неомекчени с елей.

Земята ви опустошена, градовете ви с огън изгорени; нивите ви пред ваши очи чужденци пояждат; всичко е запустяло - като след разорение от чужденци*.*

(ЗА СЪЖАЛЕНИЕ ТОВА ВАЖИ И ЗА НАШИЯ НАРОД, ОСТАВИЛ БОГА, КАТО ДРЕВНИЯ ИЗРАИЛ И ПОВЛЯКЪЛ СЕ СЛЕД ИУДОМАСОНИ И БОГОБОРЦИ В ТЯХНАТА ЛЪЖЕЦЪРКВА И ЕЗИЧЕСКИТЕ ИМ ПРАЗНЕНСТВА! – б.р.)

Не принасяйте вече суетни дарове: каденето е отвратително за Мене; новомесечия, съботи и празнични събрания не мога да търпя: беззаконие - и празнуване*!*

Душата Ми мрази вашите новомесечия и вашите празници: те са бреме за Мене, тежко Ми е да ги нося.

И кога простирате ръце, Аз закривам от вас очите Си, и кога умножавате молбите си, Аз не слушам: ръцете ви са с кръв пълни*.*

(Исая 1)

У днешните евреи-материалисти идеята за Бог е по-скоро психореакция на подсъзнанието, отколкото вяра и религия. Ако четем модерните западни тълкуватели на

еврейската история, Аврам е просто силно амбициран да създаде народ мъж, който си е въобразил, че е сключил завет с Бога. Така смята Макс Даймънт, американски евреин, автор на книгата „Евреи, Бог, история“, издадена от българското еврейско сдружение „Шалом“.

Ето как един еврейски автор като Даймънт описва Авраам - почти като един психопат и то в книга, издадена от еврейски център у нас:

„Хората, които имат такива халюцинации, не са задължително невротични или психично болни, може само да са силно напрегнати или вдъхновени. Следователно от гледна точка на психоанализата, вероятно у Аврам се е зародила идеята за договор с Всемогъщия отец, представен като Йехова, и той е проектирал в този образ на Бащата собственото си желание да опази бъдещите поколения на децата си и на децата на децата си“.

Даймънт, Макс. „Евреи, Бог, история” ИЦ „Шалом", София, 1998 г.

Не случайно юдеите са в основата на богоборческите учения, „просветителските”, революционните, комунистическите, расистките и сектантските философии. За това и Христос казва, че баща им е дявола: „Ваш баща е дяволът; и вие искате да изпълнявате похотите на баща си.” (Ин. 8:44). Следва продължение на основната статия "Истинската християнска вяра" ...

{{_LINK1_}}

buditeli.info © 2017